

DOBRE
MARNJE

GLASILO OBČINE MAJŠPERK

352 (497.4 Majšperk)

6005825,3

COBISS o

OKTOBER 1996 – št. 3

MAJŠPERK — NOVI MOST ČEZ DRAVINJO

Pomembna pridobitev ob dnevu državnosti

Priprave na gradnjo novega mostu čez reko Dravinjo v Majšperku so se pričele že novembra lani, dejanska gradnja pa se je pričela šele v začetku letošnjega leta. Potekala je po predvidenih načrtih, tako da je ob praznovanju dneva državnosti junija letos čez omenjeni most tudi uradno stekel promet. Otvoritvene svečanosti sta se poleg številnih občanov Majšperka udeležila tudi predsednik SKD in poslanec v Državnem zboru g. Lojze Peterle in

državni sekretar za ceste na Ministrstvu za promet in zveze g. Marjan Dvornik. Blagoslov mostu, in kipa svetega Janeza Nepomuka je opravil majšperški župnik Janko Frangež. Zbranim je povedal zanimivo legendo, ki pravi, da je bil omenjeni svetnik duhovnik iz Prage. Ker se ni hotel pokoriti zahtevam takratnega kralja Venceslava, so ga vrgli v reko, da je utonil. Pozneje so ga imenovali za zavetnika splavarjev in popotnikov, ki

prečkajo most ob katerem stoji kip tega svetnika.

“Novi most v Majšperku je eden od štiridesetih, ki so bili sanirani v letošnjem letu,” je v svojem nagovoru zbranim poudaril poslanec Marjan Dvornik. Župan Občine Majšperk Franc Bezjak pa ga je dopolnil s podatkom, da gre za eno investicijsko najpomembnejših pridobitev v občini, vredno približno 80 milijonov tolarjev. Denar za gradnjo je v celoti prispevala država, saj gre za most na regionalni cestni povezavi. Dela je strokovno in celo nekaj pred predvidenim rokom dokončalo podjetje Gradiš — Gradbeno podjetje Celje. Poleg same estetske pridobitve za kraj in občino pa je poglobitvena prednost novega mostu tudi njegova višja nosilnost, ki je registrirana za trideset ton. Širina vozišča čez most znaša 6 metrov, svoj prostor pa so dobili tudi pešci, kar bo v veliki meri pripomoglo k njihovi varnejšemu prečkanju mostu.

Katarina Klep-Černejšek

Odprtju mostu čez Dravinjo ob dnevu državnosti sta poleg domačinov in župana Franca Bezjaka prisostvovala še sekretar Ministrstva za promet in zveze g. Marjan Dvornik in predsednik SKD g. Lojze Peterle.

Kip svetega Janeza Nepomuka simbolizira varen prehod čez most. Po končanem restavriranju v Ljubljani so ga vrnil na zanj predvideno mesto na mostu.

Spoštovani občani!

Prisrčno vabljeni na odprtje novega otroškega vrtca v naši občini, v ponedeljek, 4. novembra '96 ob 14.30.

(Program prireditve str. 5)

Župan
Franc Bezjak

Vse zagotovljene cilje v občini Majšperk uspešno uresničujemo

Vse zastavljene naloge so zame enako pomembne. Pa vendar naj povem, da se izredno veselim uspehov, ki so pomembni za hitrejši razvoj v občini, za katere občina porabi malo denarja, potrebno pa je vložiti veliko truda, da uspemo.

Tako nam je uspelo po 20-ih letih ponovno pridobiti status samostojne osnovne šole v Žetalah. Veliko dela je bilo potrebno opraviti. Kljub temu da v začetku nismo naleteli povsod na podporo, smo uspeli, saj je občinski svet občine Majšperk vsak sklep, ki je bil sprejet za uresničitev tega cilja vedno sprejel soglasno. S tem smo pridobili več denarja za delovanje te šole pa tudi tri nova delovna mesta. Spremenjen status šole bo v prihodnje zagotovo vplival tudi na kvaliteto izobraževanja. Lahko rečem, da je odziv staršev, učencev in članov kolektiva šole izredno pozitiven. Vse to se bo odražalo pri razvoju samega kraja Žetale in posredno tudi občine. Mislim, da bomo s skupnimi močmi čimprej dosegli izpolnitev še naslednje naloge — to je novogradnja osnovne šole Žetale.

DRUGI USPEHI...

Otvoritev mostu na Dravinji ob dnevu državnosti ob prisotnosti velikega števila domačinov in gostov pomeni veliko pridobitev za občino. Povem naj, da se že gradi naslednji most na tej cesti, to je most na Skralški v Zgornji Sveči. Začela so se dela za asfaltiranje regionalne ceste Majšperk — Tržec na makadamskem odseku Stogovci — Slapce.

Kar zadeva sanacijo Dravinje — od prvih razgovorov, ki so bili že marca 1995 s predstavniki Ministrstva za okolje in prostor se res ni veliko zgodilo, vendar se naša vztrajnost nadaljuje. Stvar se je premaknila, saj bi se že morala pričeti dela na sanaciji struge v Slapah. Upam, da občani in lastniki zemljišč ne bodo ovirali del, ki se bodo naslednje leto nadaljevala proti Stogovcem.

Na Ministrstvu za okolje in prostor smo uspeli pridobiti sredstva za sanacijo plazu na lokalni cesti Marija vas — Dolena, kjer so dela končana. Imamo pa že zagotovljena sredstva za sanacijo drugega plazu v Vodolah na cesti Majšperk — Žetale.

NAŠE PRIHODNJE NALOGE...

Uspeli referendum za samoprispevek bi pomenil sigurno hitrejši razvoj v občini. Izpada predvidenih sredstev se ne da nadomestiti, kljub temu pa skušamo z velikimi naporii zagotoviti potrebna sredstva za razvoj lokalne infrastrukture, otroškega varstva in osnovnega šolstva ter kulture. S pomočjo resornih ministrstev in prispevki občanov smo ob koncu lanskega in v letošnjem letu asfaltirali lokalne in krajevne ceste, zgradili novi otroški vrtec v Majšperku, dokončali nova vodohrma v Stopercih in Žetalah ter pričeli s sanacijo objektov naše kulturne dediščine.

PROBLEMATIKA CEST ...

Do danes smo v občini asfaltirali 7300 m lokalnih in krajevnih cest. Kot prva je bila v letu 1995 na vrsti lokalna cesta Ptujška Gora — Sestrže, ki poteka po območju KS Ptujška Gora in KS Majšperk ter delno po območju sosednje občine Slovenske Bistric. Istočasno se je pričela modernizacija krajevne ceste Lešje — Savinjsko v dolžini 700 m. Letošnje leto pa smo pričeli z gradnjo krajevne ceste Podložje — Ptujška Gora. Vrednost opravljenih del znaša skupaj več kot 100 milijonov tolarjev. Del sredstev, natančneje 31,6 milijonov tolarjev smo pridobili iz državnih sredstev za demografije, 10 milijonov je prispevala občina Slovenska Bistrica, razliko pa smo zagotovili s prispevki občanov in s sredstvi lanskega in letošnjega proračuna v Občini Majšperk.

Prav v tem času se bodo pričela dela na modernizaciji novih odsekov lokalnih cest Zale — Varvasela in Poluce-Jelovice. V pripravi pa so še pogodbe za cesti Grdina — Sitež in Marija vas — Dolena. Zadnji dve cesti bodo pričeli urejati takoj, ko bodo podpisane pogodbe o sofinanciranju s strani občanov.

IN ...

Še posebej se veselimo odprtja novega otroškega vrtca v Majšperku, ki bo v ponedeljek 4. novembra. Zaradi neprimernosti prostorov sedanjega vrtca v gradu, smo z deli kar se da pohitili. Tako nam je uspelo v dobrem letu realizirati celoten projekt od pridobitve zemljišča do predaje objekta svojemu namenu. Vsa sredstva za izgradnjo smo morali zagotoviti sami, ker bodo državna sredstva na razpolago šele v letih 1997 in 1998.

Razgibanemu dogajanju v občini se s svojo dejavnostjo pridružujejo tudi najrazličnejša društva kot so upokojenci, Rdeči križ, kulturno prosvetna, športna, gasilska in druga društva, ki skrbijo za druženje med občani. Posebej dejavna so bila gasilska društva v Stopercih, Žetalah, Ptujski Gori in Medvedcih, ki so ob pomoči občine uspela obnoviti in urediti gasilske domove.

Nekaj denarja smo namenili tudi za potrebno obnovo spomenikov naše kulturne dediščine. Skupaj z Ministrstvom za kulturo smo pokrili streho na podružnični cerkvi svetega Bolfenka na Jelovcih in obnovili fasado ter stopnišče župnijske cerkve na Ptujski Gori.

ZA KONEC ...

Vesel sem, da uresničujemo več, kot smo imeli v načrtu. Za pomoč se zahvaljujem naši občinski upravi, občinskemu svetu, predvsem pa občanom, saj bo njihovo sodelovanje pri izgradnji in vzdrževanju cest v višini 21.690.000,00 SIT skoraj v celoti doseženo.

Hvala vsem, ki pomagata pri hitrejšem razvoju občine.

Župan Občine Majšperk Franc BEZJAK

Delo občinskega sveta občine Majšperk

Občinski svet Občine Majšperk je imel do sedaj 21 rednih sej in 11 korespondenčnih, na katerih je obravnaval in sprejel vrsto pomembnih zadev za normalno funkcioniranje občine. Veliko dela smo v tem obdobju posvetili sprejemanju posameznih odlokov in pravilnikov, v katere smo poskušali vedno vnašati specifičnosti našega področja. Tako imamo sprejet:

- odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana za območje Občine Majšperk
- odlok o urejanju pokopališč, pokopališki in pogrebni dejavnosti v Občini Majšperk
- odlok o taksi za ustvarjanje odpadkov in povračila za izkoriščanje in rabo pitne vode v Občini Majšperk
- odlok o merilih in kriterijih za povračila za nove priključke in povečanje kapacitete obstoječih priključkov na vodovodno in kanalizacijsko omrežje
- odlok o ustanovitvi vzgojno izobraževalnega zavoda OŠ Žetale
- odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki na območju Občine Majšperk
- pravilnik o zbiranju, transportu in odlaganju komunalnih odpadkov v Občini Majšperk.

Precej novosti prinašata ravno odlok in pravilnik o zbiranju, transportu in odlaganju komunalnih odpadkov. Pri tem je potrebno poudariti, da se bo pričelo z ločenim zbiranjem odpadkov in s sortiranjem le-teh na izvoru pri povzročiteljih. Zbiranje bioloških odpadkov v naši občini ni predvideno, temveč le ostalih odpadkov. V določenem obdobju bo potrebno v občini določiti mesta ekoloških otokov, kjer se bodo ločeno zbirale posamezne vrste odpadkov (steklo, papir, kovin). Natančne informacije o spremembah bodo občani prejeli na dom.

Občinski svet se v tem letu tudi intenzivno ukvarja z delitveno bilanco nekdanje Občine Ptuj. Tako smo po nekajmesečnih uskajevanjih spomladi sprejeli kriterije za delitev premoženja, ki so enotni za celotno področje nekdanje občine. Sprejeto je bilo osnovno delitveno razmerje za premoženje, ki se ne deli po legi, namenu ali po drugih kriterijih in predstavlja za Občino Majšperk 9,4%. Sedaj smo v fazi zadnjih usklajevanj pred dokončnim sprejemom, iz katerega bo izvzet Zdravstveni dom, saj se tukaj nismo uspeli uskladiti in izdelati sprejemljivega predloga za vseh devet občin. Na splošno potekajo seje občinskega sveta konstruktivno. Veliko časa posvečamo razpravam o investicijah, ki si jih tudi občani najbolj želimo. Kljub precejšnjim uspehom na tem področju, nam ostaja še veliko odprtih potreb, ki bodo predmet nadaljnjih razprav pri določanju prioritet.

mag. Darinka Fakin

Gramoziranje krajevnih cest v občini Majšperk

V mesecu maju smo v občini Majšperk začeli urejati krajevne ceste, ki jih je 268 km. Večji del krajevnih cest je makadamski. Dolga zima je pustila na teh cestah precejšnje posledice. S predstavniki KS je bilo dogovorjeno, da poskrbijo za aktivno vključitev občanov v to akcijo. Dejstvo je, da so ceste najbolj urejene tam, kjer za njihovo vzdrževanje skrbijo občani, ki so uporabniki teh cest. Na svetu občine je bil sprejet sklep, da je način financiranja 50% : 50%. Odziv na takšen način zbiranja sredstev je bil več kot dober. Občani so zbrali sredstva v višini 2.813.720,00 SIT. Zato je bilo letos, skupaj s 3 milijoni tolarjev sredstev Občine Majšperk, na krajevne ceste pripeljanih 3474 m³ gramoza. Razgrnitev gramoza so opravili uporabniki cest sami. V večini primerov se je delno uredilo tudi odvodnjavanje (spušavniki) in izvršil posek drevja in grmičevja ob cesti.

Treba je poudariti, da je zaradi oddaljenosti gramoznice — kamnoloma Poljčane — dobava gramoza za krajevne ceste izredno draga. Rešitev bi bila ureditev gramoznice na območju občine Majšperk.

Prepričani smo, da je bila akcija gramoziranja in urejanja krajevnih cest na območju občine Majšperk uspešna, kar je razvidno iz razpredelnice o zbranih sredstvih in pripeljanem gramozu.

Na krajevne ceste je po posameznih krajevnih skupnostih bilo zapeljano:

KRAJEVNA SKUPNOST	DOLŽINA CEST V MAKADAMU	GRAMOZ V m ³
MAJŠPERK	100,6 km	764 m ³
PTUJSKA GORA	36,7 km	390 m ³
STOPERCE	38,0 km	660 m ³
ŽETALE	54,5 km	1660 m ³
SKUPAJ	229,8 km	3474 m³

Iz priložene tabele je tudi razvidno, kako aktivne so bile posamezne KS pri zbiranju sredstev za gramoziranje krajevnih cest. Tiste, ki so zbrale več sredstev, so dobile tudi več gramoza. Vsem, ki so pri akciji sodelovali, se občinska uprava za njihov prispevek iskreno zahvaljuje.

Jože Krivec

Vsem občanom in bralcem časopisa "DOBRE MARNJE" sporočamo, da lahko oddajo članke za naslednjo številko časopisa na občinskem uradu Občine Majšperk, najkasneje do 10.12.1996.

Sprejemamo pa tudi reklamne oglase.

"Slovenija je država med državami,

— to vedo vsi tujci, zato se moramo tega zavedati tudi mi Slovenci!" S temi besedami je otvoril proslavo na Ptujski Gori župan Občine Majšperk g. Franc Bezjak in pozval na oder g. Lojzeta Peterleta, ki je v svojem govoru povedal: "Pet let je za nami in veliko smo naredili. Delali bomo naprej z vsemi močmi, ki jih imamo. Jaz pa vam v svojem imenu obljubljam, da se bom boril naprej v dobro Slovencev, za ta narod in državo. Vesel sem, da pripadam temu rodu, ki je lahko naredil, kar je bilo treba, in včasih mislim, da je preveč tarnanja in da bi lahko bili bolj veseli, da imamo svojo državo."

Sledil je kulturni program, v katerem so nastopili posamezniki in skupine iz občin Gorišnica, Destrič — Trnovska vas, Slovenska Bistrica, Videm in iz domače občine.

Posebej sta popestrila praznik prof. dr. Stanko Janežič, ki je bil pridigar pri sveti maši. Na proslavi nam je prebral nekaj svojih domoljubnih pesmi. Naj-

bolj pa je v dobro voljo spravil občinstvo gledališki igralec g. Alojz Matjašič, ki je upodobil lik haloškega kmeta.

Ves ta program so pripravili odbori SKD iz prej navedenih občin. V veliko pomoč pa so jim bili člani MKD iz Majšperka, ki so poskrbeli, da je prireditev stekla tako, kot je treba.

Po proslavi je sledilo družabno srečanje. Zanimiv je bil turnir MKD v košarki, na katerem je zmagal MKD iz Kozjanskega, domačini pa so bili drugi.

Za veliko dobre volje in zabavo, ki se je zavlekla do zgodnjih jutranjih ur pa je poskrbel Štajerski kvintet.

Prireditve je uspela, saj so bili zadovoljni organizatorji in občinstvo. Mnogi se že veselijo naslednjih prireditev.

Na koncu se moramo zahvaliti marljivim organizatorjem in občini Majšperk, ki je za svoje občane zagotovila tudi malico. Vsi si želimo še veliko takšnih prireditev, kjer se seznanjajo in družijo veseli ljudje.

Aleksander Hajšek

Praznovanje ob dnevu državnosti je s svojimi domoljubnimi pesmimi na svojevrsten način požlahtnil dr. Stanko Janežič.

LJUBEZEN DO NARODA IN DOMOVINE

Nagovor pri maši za domovino (Ptujška Gora – 23. 6. 1996)

Ljudje smo ustvarni za ljubezen — do Boga, Stvarnika vsega, kar obstaja, do vesoljnega stvarstva, "vidnih stopinj nevidnega Boga", kot se izraža ruski teolog — "starec" Tihon Zadonskij, predvsem pa do ljudi, duhovno-telesnih bitij, ustvarjenih po božji podobi.

Če je bistvo Boga ljubezen, mora biti tudi največja značilnost človeka ljubezen, kakor o tem tako lepo piše sv. Janez Evangelist: "Bog je ljubezen in kdor ostane v ljubezni, ostane v Bogu in Bog ostane v njem ... Ako se med seboj ljubimo, je Bog v nas in je njegova ljubezen v nas popolna" (1. Janez 4:16, 12).

Tako imamo kristjani, ki iz vidnega stvarstva, iz svoje vesti in iz božjega razodetja spoznavamo troedinega Boga — vir in vzor edinosti in ljubezni, eno samo veliko nalogo: da v svojem življenju na izviren način, v skladu s svojimi darovi in svojim značajem, vključeni v svoj prostor in čas, uresničujemo ljubezen do Boga, do ljudi in do vsega sveta.

Bog je troedin, kar pomeni, da ljubi edinstvo in različnost. Ta edinstvo v različnosti odseva tudi iz vesoljnega stvarstva, če bolj oa naj bi odsevala iz ljudi, iz življenja človekove družbe, iz zgodovine narodov sveta.

Ljudje pripadamo različnim rasam in različnim narodom. Postavljeni smo v različne civilizacije in kulture, govorimo različne jezike. Če ne bi bilo tako, bi bilo življenje vse preveč enolično in pusto. Tako pa je življenje pestro, nenehoma se poraja in izpopolnjuje v mnogoličnosti.

Če bi ljudje mogli in znali in hoteli živeti v občestvu ljubezni, bi živeli raj na zemlji. Toda na svetu je ob dobroti navzoče tudi zlo, ob ljubezni širi svoje lovke tudi sovraštvo, ob siju kreposti se utrjuje tudi kraljestvo teme — greha. To je skrivnost in veličina in tragika življenja v svobodi, s katero je bil obdarovan človek.

V polnost pravega življenja vodi posameznega človeka, človeško družbo in vse narode edini Odrešenik sveta — Jezus Kristus, ki je "Pot in Resnica in Življenje" (Janez 14:6). Tisti, ki se oklene njegovega in njegove rešitve ustanove svete Cerkve, morejo zaživeti življenje v pravičnosti, resnični svobodi in ljubezni. Širjenje takšnega življenja je naloga kristjanov in krščanskih narodov.

Slovenci smo se srečali s krščanstvom v daljnem 8. in 9. stoletju ter mu ostali v glavnem zvesti do danes, ko smo ob koncu 20. stoletja tudi kot narod po

dolгих stoletjih tujske tlake ponovno dosegli svojo polno državno samostojnost.

K temu so pripomogli predvsem naši veliki rojaki, ki so naglašali zvestobo koreninam svojega naroda, materini besedi, svoji kulturi in krščanskim vrednostim, kot so resnicoljubnost, poštenost, delavnost, medsebojno razumevanje, potrpežljivost in zaupanje v Boga — do nedavna najbolj značilnim potezam slovenskega človeka.

Eden izmed takih mož s svetniškim sijem je prvi mariborski škof Anton Martin Slomšek, veliki učitelj slovenskega naroda v 19. stoletju, pa tudi za današnji čas. Še vedno velja njegovo vodilo rojakom: "Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike" (Dobrotnice 1862, 79).

Ta mož, ki je trdno stal na zemlji, hkrati pa bil zazrt v nebo, je kot narodni modrec, poln Duha, človeške in božje modrosti, učil Slovence prav ljubiti svoj narod in svojo domovino. Njegova beseda je živa še danes in je namenjena tudi vsem nam, Slovencem ob koncu 20. stoletja, ki letos (1996) obhajamo petletnico svoje državne osamosvojitve.

(Nadaljevanje na 14. strani)

MAJŠPERK — ODPRTJE NOVEGA VRTCA

Otroci dobili prijetnejše prostore

Ob zdravstvenem domu v Majšperku so marca letos pričeli graditi nov objekt, v katerem bosta nove prostore dobila lekarna in nov otroški vrtec. Od ideje do pričetka realizacije načrtanega cilja je minilo manj kot leto dni. Petnajstega tega meseca je že bil opravljen tudi tehnični pregled novogradnje, tako da je za skorajšnjo vselitev že vse nared. Vrtec bo uradno predan svojemu namenu 4. novembra 1996, lekarna pa nekaj dni pozneje, saj prav v tem času čakajo na pregled posebne komisije za lekarništvo.

Celoten objekt meri nekaj manj kot 500 kvadratnih metrov, od tega površina vrtca znaša dobrih 300 kvadratnih metrov. V njem bodo urejeni trije oddelki, ki bodo sprejeli vsak po največ 22 otrok. Zaenkrat v omenjenem vrtcu še ne bodo urejene otroške jasli. Investicijska vrednost vrtca znaša nekaj več kot 70 milijonov tolarjev, investicijsko vrednost lekarne pa okoli 30 milijonov. Izgradnjo, vrtca bo z nekaj več kot 27 milijoni tolarjev sofinanciralo Ministrstvo za šolstvo in šport. Denar bodo nakazali v letih 1997 in 1998. Odprtju vrtca v začetku novembra bo prisostvovala tudi državna sekretarka za šolstvo mag. Teja Valenčič, ki je aprila letos skupaj

Zgradbe novega vrtca, ki je od marca letos zrasla ob zdravstvenem domu v Majšperku, bodo najbolj veseli naši malčki, pa tudi njihovi starši, saj mnogi že dalj časa čakajo na vpisnem seznamu. Mnogi pa so doslej morali zaradi prostorske stiske v lastni občini svoje otroke voziti v varstvo v sosednje občine.

z županom Francem Bezjakom položila temeljni kamen za izgradnjo.

Katarina Klep-Černejšek

Otvoritev otroškega vrtca – bomo proslavili z naslednjim programom:

ob 12.00 uri	otroška zabavna prireditev Mojca in Kaličopko (dvorana TVI Majšperk)
ob 13.00 uri	otvoritev razstave ročnih del gojencev vrtca Majšperk
ob 14.00 uri	sprejem gostov in ogled razstave ročnih del gojencev vrtca Majšperk (stari vrtec)
ob 14.30 uri	otvoritev novega vrtca
	— pozdrav župana Občine Majšperk
	— kulturni program gojencev vrtca Majšperk in učencev OŠ Majšperk
	— otvoritev vrtca (državna sekretarka Minostrstva za šolstvo in šport ga. Teja Valenčič in župan Občine Majšperk Franc Bezjak)
	— blagoslovitev novega objekta (dr. Franc Kramberger, mariborski škof)
	— ogled prostorov novega vrtca

Pričakujemo vašo udeležbo in se veselimo vašega obiska.

Dedki in babice niso vedeli kaj je organizirano otroško varstvo.

Starši smo lahko le sanjali o boljših pogojih,

enakih kot jih imajo ostali po Sloveniji.

Naši najmlajši pa imajo danes to zagotovljeno.

RADUJMO SE Z NJIMI!

Ceste nas združujejo in povezujejo

Pod tem geslom je kolona avtomobilov z dvema nabito polnima avtobusoma krenila po novi 4 m široki cesti od Majšperka proti Sestržam. Kolona se je ustavila po kakih 2 km v kraju Savinjsko, kjer je bila uradna otvoritev te ceste.

Goste so sprejeli navdušeni Savinjčani, saj je nova cesta zanje velika pridobi-

tev. Z asfaltiranjem so imeli veliko dela in skrbi, sedaj pa je njihov trud plačan.

Nato se je začel kulturni program, ki so ga pripravili domačini.

Najprej je navzoče pozdravil svetnik občine Majšperk in domačin g. Stanko

Hernja, ki je dejal: "Zahvaljujemo se vsem, ki ste pomagali s prispevki ali kako drugače, da se je uresničila izgradnja te ceste in pozdravljam vse, ki ste danes tu z nami."

Cesta je meja med občinama Slovenska Bistrica in Majšperk in med župnijama Makole in Majšperk, zato sta cesto blagoslovila kar dva župnika in to g. Marjan Banič in g. Janko Frangež.

Poskrbela sta za dobro voljo, ko sta povedala, da tod okrog raste dobra domača kapljica — "Turbo rizling".

"Lokalna cesta skozi Savinjsko je dvignila precej prahu že v občini Ptuj, ker se takrat še ni začela izgradnja ceste, čeprav bi se morala," so bile županove besede.

Cesta poteka skozi tri krajevne skupnosti: Majšperk, Ptujsko Goro in Makole, njen glavni del pa je v občini Majšperk.

Za izgradnjo so bila uporabljena sredstva obeh občin in njenih občanov, ostali del pa je zagotovilo Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj. Župan se je zahvalil vsem, ki so pomagali pri izgradnji te ceste, posebej pa še domačinom, ki so odstopili zemljišča.

Župan občine Slovenska Bistrica g. Ivan Žagar je z veseljem povedal: "V zadovoljstvo mi je, da sem lahko po svojih močeh sodeloval pri izgradnji tega projekta."

Najbolj pa so se veselili domačini, ki so pripravili izvirni kulturni program in postregli z jedačo in pijačo. Po vsej verjetnosti je bilo v zgodovini Savinjskega takrat v tem kraju največ ljudi, a vseeno vina ni zmanjkalo, saj so ga točili kar iz soda.

Aleksander Hajšek

Ceste nas ne le povezujejo, marveč tudi zblizujejo. Na sliki (od leve) so Franc Doberšek, Lojze Peterle, Franc Bezjak in dr. Ivan Žagar nazdravili odprtju nove ceste Majšperk — Sestrže.

Romarji lahko gredo na Ptujsko Goro po novi cesti

Nova cesta, ki je bila narejena iz Sevc na Ptujsko Goro je, zahtevala od domačinov ogromno truda.

Cesta ne bo služila samo domačinom, ampak je tudi nova pot za romarje, ki bodo iskali zavetišče pod Marijinim okriljem. Tudi tukaj se je otvoritev ceste pričela s kulturnim programom. Za uvodno točko je poskrbel pevski zbor sv. Miklavža iz Majšperka. Potem je spregovoril g. Jože Pepelnik, predsednik KS Ptujška Gora, ki se je zahvalil krajanom za prispevana sredstva in zaprosil župana občine Majšperk g. Franca Bezjaka, da uradno otvori cesto Sevc — Ptujška Gora.

Sledila je blagoslovitev, ki jo je opravil ptujskogorski župnik g. Jože Petek.

Na koncu je spregovoril še župan občine Majšperk g. Franc Bezjak, ki je povedal, da ni bil vesel, ker so morale nekatere družine plačati 500.000,00 SIT, vendar drugače ni šlo. Je pa zelo zadovoljen, da jim je uspelo zgraditi tudi to cesto, ki bo ljudem olajšalo življenje.

Vseh treh otvoritev se je udeležilo veliko občanov in gostov. Skupno so se veselili in pridobitve tudi primerno zalili.

Aleksander Hajšek

Nove ceste bodo poleg domačinov veseli tudi številni romarji, ki radi obišejo biser gotike na Ptujski Gori.

Dan malega gospodarstva v občini Majšperk

Občinski urad Občine Majšperk organizira skupaj z Gospodarskim interesnim združenjem za pospeševanje razvoja podjetništva (GIZ) iz Žalca

DAN MALEGA GOSPODARSTVA V OBČINI MAJŠPERK, KI BO V SREDO 6. 11. 1996 V PROSTORIH OBČINE MAJŠPERK

Z NASLEDNJIM PROGRAMOM:

od 10.00 — 12.00 ure	Predstavitve razvojnih problemov in težav malega gospodarstva v naši občini ter možnosti pridobivanja domače in tuje pomoči.
od 12.00 — 15.00 ure	Brezplačno svetovanje strokovnjakov GIZ vsem zainteresiranim.
od 14.00 — 15.00 ure	Poslovna borza s ponudbo 300 poslov za tujino.
od 15.00 — 16.00 ure	Srečanje vseh podjetnikov, obrtnikov in nezaposlenih s predstavniki združenja podjetnikov in svetovalci GIZ, ki bodo predstavili pogoje poslovanja v malem gospodarstvu.

Vabljeni vsi podjetniki, obrtniki in ostali zainteresirani občani iz naše občine.

Župan Občine Majšperk Franc Bezjak

ŽETALE – OSAMOSVOJITEV ŠOLE

Letos samostojna, kmalu pa tudi nova šola v Žetalah

Osnovna šola Žetale je od pričetka letošnjega šolskega leta ponovno samostojna. V preteklih dveh desetletjih je bila namreč podružnica Osnovne šole "Martina Koresa" iz Podlehnikarja.

Pobudo za samostojno šolo, ki je bila dana junija lani, so občinski svetniki soglasno potrdili, nato pa so se začeli pogovori z Ministrstvom za šolstvo in šport. Po nekaj mesecev trajajočih pogajanjih si je tako žetalska šola ponovno pridobila status samostojnega zavoda. Pri tem je pomembno izpostaviti prednosti nove samostojne šole, saj gre v

prvi vrsti za več lastnih sredstev, pridobili pa so tudi tri nova delovna mesta. Vse omenjene pridobitve naj bi v prihodnje prispevale svojevrsten delež k sami kakovosti osnovnošolskega izobraževanja v Žetalah.

Prav v tem času tečejo prizadevanja za gradnjo nove osnovne šole v Žetalah. Od prvih tovrstnih poskusov je minilo že dobrih 10 let. Sami idejni projekti so se od začetka do danes tako že dvakrat spremenili, šolska zgradba pa je v vedno slabšem stanju. Tako učilnice in drugi prostori v več kot sto let stari šolski stavbi v

nobenem primeru ne ustrezajo več modernim šolskim standardom. Trije razredi so si začasno gostoljubje morali poiskati celo v sosednjem gasilskem domu. Kot vse kaže, se tudi v tej smeri le premika na bolje. Do konca letošnjega leta naj bi bila tako pripravljena vsa potrebna dokumentacija za pričetek gradbenih del prihodnje leto. Tega pa se tako žetalski osnovnošolci kot tudi krajanje krajevnih skupnosti Žetale po tistem veselijo že danes.

Katarina Klep-Černejšek

MED NAMI — MED NAMI — MED NAMI — MED NAMI

S kolesi od Makol do Ptuja

Deževna avgustovska sobota, pa vendar nepozabna za skupino mladih članov MKD Majšperk, ki so se s kolesi v spremstvu župana Franca Bezjak, popeljali v Makole in tam pričakali g. Lojzeta Peterleta in njegove spremljevalce. Le-ti

so se letos podali na kolesarsko turnejo po Sloveniji pod geslom "VARNO Z NAMI".

Karavana kolesarjev, ki so prispeli iz Ljubljane, in nas 15 mladih z županom občine Majšperk, ki smo se jim pridru-

žili, smo se po kratki osvežitvi v Makolah skupaj podali na pot proti gostišču Dolinca v Majšperku na kosilo. S polnimi želodci vzpona iz Majšperka proti cerkvi na Ptujski Gori ni bilo ravno lahko premagati. Tam je ptujsko-gorski župnik na kratko predstavil zgodovino cerkve in goste postregel z žlahtno kapljico iz svojih vinogradov.

Po tem, ko je župan občine Majšperk g. Franc Bezjak v svojem imenu in v imenu MKD Majšperk podaril folklornemu društvu Cirkovce sliko, je praznovanje popestril g. Lojze Peterle tako, da je zagrabil na harmoniko. Predzadnja postaja naše poti je bila pri družini v Lovrencu na Dravskem polju, kjer smo bili prav prijetno pogoščeni.

Zvečer smo prispeli na Ptuj, kjer smo se na trgu pred občino udeležili slovesnosti ob občinskem prazniku. Proslava je bila zaradi slabega vremena hitro zaključeno.

V ptujskem minoritskem samostanu so nas gostitelji po seji z domačimi politiki in gospodarstveniki pogostili s slovesno večerjo.

Nato smo se kolesarji odpravili k počitku. Gospod Peterle s spremstvom se je odpeljal v vas Strelce na senik, mi Majšperčani pa domov v tople postelje.

Darja Dolenc

Udeleženci kolesarske karavane "Varno z nami" z gostitelji na Ptujski Gori.

1. Turnir v malem nogometu za prehodni pokal občine Majšperk

V petek, 6. 9. 1996 je potekal v Občini Majšperk prvi turnir v malem nogometu. V njem je sodelovalo 19 ekip: štiri mladinske (do 16 let), dvanajst članskih in tri veteranske (nad 35 let).

Ekipo je lahko sestavljalo največ 8 igralcev, ki pa so bili lahko le občani Občine Majšperk. Igra je potekala po pravilih 4 + 1 in je trajala dvakrat po deset minut. Prvouvrščene ekipe so igrale za pokale od prvega do tretjega mesta, prvouvrščena ekipa pa je prejela tudi prehodni pokal Občine Majšperk.

Med mladinskimi ekipami se je v veliki finale uvrstila ekipa Športnega društva "RIM" Nadole, med članskimi ekipa Stoperc, med veterani pa Športno društvo Majšperk.

Prva tekma v velikem finalu je potekala med veteransko ekipo ŠD Majšperk in mladinsko ekipo ŠD "RIM" Nadole. Čeprav se je ekipa mladincev dobro borila, jo je ekipa veteranov iz ŠD Majšperk premagala (1:0), druga tekma je potekala med ekipama mladincev iz ŠD "Rim" Nadole in člani ekipe Stoperce (0:2), tretja oziroma zadnja tekma v finalu pa je potekala med veterani iz ŠD Majšperk in člani ekipe Stoperc (0:4). Po teh tekmah smo tako dobili končni vrstni red. Prvo mesto so dosegli člani ekipe iz Stoperc, drugo mesto ekipa veteranov iz ŠD Majšperk, tretje mesto pa mladinci ŠD "Rim" Nadole.

Na sami prireditvi je bila za igralce in ostale sodelujoče organizirana tudi malica.

Prireditve si je ogledalo veliko občanov, tako da lahko rečemo, da je bila prireditev kljub mrzli in dolgi noči prijetna.

Nataša Mohorko

Med igralci so bili najboljši igralci ŠD "Rim" iz Nadol, pri članih igralci iz Stoperc, a v skupini veteranov (nad 35 let) igralci ŠD Majšperk. Medsebojna srečanja med najboljšimi ekipami skupin so postavila končni vrstni red turnirja:

1. mesto igralci iz Stoperc (zgoraj levo)
2. mesto veterani iz Majšperk (zgoraj desno)
3. mesto mladinci iz Nadol (spredaj čepijo).

MED NAMI — MED NAMI — MED NAMI — MED NAMI

PTUJSKA GORA — BISERNA POROKA ZAKONCEV BOŽIČKO

Skupnih 60 let življenja

V mesecu septembru sta zakonca Martina in Anton Božičko s Ptujске Gore obnovile zakonsko obljubo izpred 60-ih let.

Bisernoporočenca Božičko sta po 60-ih letih skupnega življenja poročni obred obnovila srečna in nasmejana.

Svečani obred biserne poroke sta opravila patra farne cerkve na Ptujski Gori — Maks Klajnšek in Jože Petek.

Tinika in Tonč, kakor ju kličejo prijatelji in znanci, sta se poročila 13. septembra 1936 leta. Čeprav se mnogi trinajstice izogibajo kot nesrečne številke, se zakonca Božičko nad nesrečo v življenju nista nikoli pritoževala. Resda sta morala veliko in trdno delati, Martina doma na zemlji, Anton pa nekaj let tudi v Kidričevem. Toda bila sta mlada in vajena prijeti za vsakršno delo in kar je najpomembnejše, nastale ovire v življenju sta znala skupaj složno premagovati.

V zakonu sta se jima rodili dve hčeri — Martina in Karolina sta ju poimenovala. Danes pa se lahko pohvalita še s tremi vnuki in petimi pravnuki. Ponosna sta prav na vse člane družine, čeprav že nekaj let živita v hiši na Ptujski Gori 13 sama. "Pa saj nama nič ne manjka, pa tudi otroci, zlasti hči Karolina, ki živi blizu, naju radi obiščejo, "zadovoljno hvali člane družine gospa Martina, ki bo v začetku novembra, natančneje v ponedeljek 4. novembra, praznovala 90-ti rojstni dan. Kljub častitljivi obletnici rojstva je uspela ohraniti zdravega klenega duha. In kdor izžareva toliko notranje energije in posebljene dobrote v naš širši prostor, temu bolezen ne more do živega.

Bisernoporočencema Martini in Antonu Božičko ob skupnem življenjskem jubileju iskrene čestitke tudi v imenu občine Majšperk. Naj ju Bog ohrani zdrava še mnoga leta.

Katarina Klep-Černejšek

Občinska gasilska zveza že deluje

Sončna sobota 24. avgusta je bila še posebej vesela na Ptujski Gori. Tam je potekalo 1. tekmovanje novo ustanovljene Gasilske zveze, ki se ga je udeležilo 18 tekmovalnih ekip. Pomerile so se v 8 tekmovalnih kategorijah.

Gasilska zveza Majšperk je bila ustanovljena 13. 7. 1996 in povezuje vsa društva v majšperski občini.

Člani vseh šestih gasilskih društev: iz Majšperka, Ptujске Gore, Majšperk-Brega, Medvedc, Stoperc in Žetal so sodelovali na tem občinskem tekmovanju Gasilske zveze Majšperk.

Tekmovanje se je pričelo z zborom ekip, ki jih je pozdravil predsednik zveze g. Borut Predan, nato pa "prva, druga, v napad!" in tekmovalni del se je pričel. Ekipa so bile porazdeljene po starostnih skupinah. Najmlajši so bili pionirji in pionirke, nato mladinci, mladinke, člani A in B, članice ter veterani. Najprej je vsaka ekipa stopila pred komisijo, nato izvedla vajo ter na koncu tekla še štafeto.

Celotno tekmovanje je navdušeno spremljalo številno občinstvo ter vse ekipe spodbujalo s kriki in aplavzi, sodniki iz Slovenske Bistrice pa so poskrbeli, da je vse potekalo po pravilih.

Najbolj nestrpno so vsi na koncu čakali razglasitev rezultatov. Pokale, ki so bili podeljeni za prva mesta, so s seboj odnesli: pionirke, mladinke, mladinci, članice, člani B in veterani vsi iz Majšperka; pionirji s Ptujске Gore ter člani A iz Žetal.

Kot so lahko opazili, so bile svoje zmage najbolj vesele članice iz Majšperka. Zmago so proslavljale še pozno v noč, ko so se vsi prisotni še zavrteli ob zvokih Savinskega kvinteta.

Lep dan, poln tekmovalnega duha, veliko dobre volje, so dopolnjevali še hrana, pijača in vesela glasba. Kot je navada pri gasilci, so se v zgodnjih jutranjih urah, ko so odhajali domov, poslovili s pravim gasilskim pozdravom: "NA POMOC!"

Lidija Leskovar

Članice GD z županom.

LJUBEZEN DO NARODA IN DOMOVINE

Nagovor pri maši za domovino (Ptujška Gora – 23. 6. 1996)

(Nadaljevanje s 4. strani)

Slomšek je v svojih spisih pogostoma in na različne načine rojake spodbujal k ljubezni do svojega naroda, do svoje domovine in do materinega jezika.

Tako je v enem izmed svojih člankov zapisal: "Eno najčistejših in najlepših človeških čustev je naklonjenost do maternega jezika, čigar mili glasovi so zemljana k zavesti spravili. Spomin na zibel otroških dni, na ljubljeno domačijo nam je milo tolažilo na potu našega življenja in ljubezen do svojega naroda more in mora biti eden najdragocenejših biserov v čednostnem vencu vsakega moža" (A. M. Slomška Zbrani spisi IV, Celovec 1885, 197).

Na drugem mestu pravi Slomšek: "Tista dežela, v kateri je kdo bil rojen ali zrejen ali v kateri stanovito prebiva, se imenuje rojstna ali domača dežela, domovina, očestvo ali očečina... Vsak prebivalec je svoji domači deželi hvalo, ljubezen in pomoč dolžen. To hvaležnost, ljubezen in pomoč imenujemo sploh domovinsko ljubezen. Domovinska ljubezen in domoljubje je tedaj dolžnost vsakerega podložnika" (A.M. Slomška Zbrani spisi IV, 187). In potem Slomšek našteva, v čem vse naj bi se ta ljubezen do domovine izražala, in med drugim spodbuja tudi k molitvi za domovino.

V svoji znameniti pridigi v Blatnem gradu na Koroškem na binkoštni ponedeljek leta 1838 pa veliki rodoljub zapoje slovenskemu jeziku takšne hvalnice in zavezo: "Oj ljubi, lep in pošten slovenski materni jezik, s katerim sem prvič svojo ljubeznivo mamo in dobrega ateja klical, v katerem so me moja mati učili Boga spoznati, v katerem sem prvokrat svojega Stvarnika častil — tebe hočem kakor najdražji spomin svojih rajnih staršev hvaležno spoštovati in ohraniti, za tvojo čast in lepoto po pameti, kolikor premorem, skrbeti, v slovenjem jeziku do svoje poslednje ure Boga najrajši hvaliti, v slovenjem jeziku moje ljube brate in sestre Slovence najrajši učiti; in želim, kakor hvaležen sin svoje ljube matere, da kakor je moja prva beseda slovenja bila, naj tudi moja poslednja beseda slovenja bo. Tudi vsak pošten Slovenec ravno to želi; mislim, da želite ravno to tudi vi" (Drobtince 1849, Celje 1849, 7).

Kašna naj bo torej ljubezen današnjih Slovencev do svojega naroda in svoje domovine? Kakšne so zlasti domovinske dolžnosti današnjih Slovencev — kristjanov?

Najprej naj bi vsi imeli **zdravo narodno zavest**. Zavedali naj bi se, da je narod velika vrednota, božji dar, za katerega moramo biti Bogu in vsem, ki so nam to bogato doto ohranili in posredovali, iskreno hvaležni. Kakor po evangeljskem nauku ne smemo nikogar sovražiti in moramo vse narode spoštovati ter z njimi živeti v miru in slogi, tako moramo svoj narod kot naravno skupnost, kateri pripadamo, iz vsega srca ljubiti. To nam naroča Bog, veliki Zakonodajalec in Urejevalec medčloveških odnosov.

Zadnjih 50 let, ko je naš narod živel v kleščah boljševizma, je bila, žal, pri nas vzgoja v tej smeri onemogočena in skoro povsem zatrta. Zato mora zdrava narodoljubna vzgoja ponovno zajeti vse naše šole in mladim ljudem pomagati, da bodo svoj narod in njegove svetinje spoštovali in ljubili.

Ljubezen do naroda in domovine pa ne sme ostati le v mislih, čustvih in besedah, temveč mora vse bolj prehajati v **dejanja**. Vsi naj bi, vsak po svojih močeh, ustvarjalno sodelovali pri vsestranski prenovi in rasti celotnega naroda, pa naj gre za duhovno, etično, kulturno, gospodarsko, politično ali kakršnokoli drugo področje. Iz vseh plasti našega naroda naj bi dihalo radoživost, zaupanje v prihodnost, življenjski optimizem. Le tako bomo mogli premagati grozljive nevarnosti pijančevanja, mamil, razkroja družin, zavračanja otrok, predrojtvene morije, samomorov in vseh drugih zablod, ki vodijo v smrt in izničenje naroda. K takšni vsestranski dejavni ljubezni nas spodbuja že tudi naš "goriški slavček" Simon Gregorčič: "Življenje naj bode ti delaven dan... / Dolžan ni samo, kar velevala mu stan, / kar more, to mož je storiti dolžan" (Življenje ni praznik).

Ob Slomškovem zgledu naj bi tudi danes znali še posebej spoštovati in ljubiti **lepo slovensko besedo** — v domačem narečju in v vseslovenski književni obliki. Polni samozvesti in odločnosti naj bi se znali postaviti v bran pred nasilnimi vdori tujih besed in spakedrank, kot je že v prejšnjem

stoletju svaril svoje rojake Janez Vesel Koseski: "Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti." Proč z vsakršnim jezikovnim hlapčevstvom! Prvo mesto v izražanju, pa tudi v javnih naslovih in napisih, naj ima vselej slovenska beseda — vidni izraz naše samostojnosti.

In še nekaj naj usmerja vse naše dejanje in nehanje: skrb za **edinost**, za vsenarodno spravo, za sodelovanje v miru in slogi, zlasti vseh, "ki dobro v srcu mislimo", kot poje France Prešeren v svoji Zdravljici, kjer tudi v imenu vseh Slovencev zahrepeni: "Edinost, sreča, sprava / k nam naj nazaj se vrnejo." Na temeljih resnice, pravice, medsebojnega spoštovanja, svobode in ljubezni moramo iskati in najti skupni imenovalac za življenje in razvoj naroda. To naj bi bila tista edinost v različnosti, za katero smo ustvarjeni in ki edina prinaša veselje in napredek in srečo posameznim narodom in celotnemu človeštvu.

Ob vsem povedanem se tudi slovenski kristjani zavedamo, da je vse človeško prizadevanje prazno brez blagoslova iz nebes, kot je rad naglašal škof Slomšek in kot poje ponarodela pesem: "Kdor hoče živeti in srečo imeti, / naj dela veselo pa moli naj vmes: / Zvonovi, zvonite, k molitvi vabite, / ker prazno je delo brez sreče z nebes" (Ko dan se zaznava).

Človek kot duhovno-telesno bitje, ustvarjen po božji podobi, je nenehoma razpet med nebom in zemljo. Zaveda se, da živi v božji navzočnosti in da pripada ne le zemeljski, temveč tudi nebeški domovini, kar poudarja Slomšek v svoji pesmi Kje sem doma: "V nebesih sem doma. / To glasno pravita / mi zemlja in ne bo / in vsaka stvar lepó." Zato človek kot zemljan in nebeščan hkrati, kot romar iz zemeljske v nebeško domovino, kot "bogočlovek", išče vsak dan znova stik z Začetnikom Življenja, s Stvarnikom nebes in zemlje, ter ga prosi za blagoslov pri vsem svojem prizadevanju.

To je molitev. "Moli in delaj" — to vodilo sv. Benedikta, zavetnika Evrope, je kar najprimernejše tudi za pravega slovenskega domoljuba našega časa. Prav z delom in molitvijo postajamo vse bolj božji sodelavci in tako tudi soustvarjalci pri razvoju slovenskega naroda in slovenske domovine.

Stanko Janežič, Maribor

Občina majšperk med pokrovitelji "haloške konjenice"

Ptujski konjeniški klubi in GIZ Pochtovio vivat so že drugič organizirali množični konjeniški pohod po haloških poteh.

Haloška konjenica je svojo letošnjo pot začela pred Vidmom in jo nadaljevala preko Zavrča, Cirkulan in Podlehnik na Rodni in Janški vrh ter jo drugi dan končala pod Bolfenkom v "Dolini Winettu". Tretji dan so se po Dravinjski dolini vračali proti Turnišču.

Tridnevni pohod skozi osrednje Haloze je zelo navdušil približno 60 konjenikov iz vse Slovenije in zamejstva.

Naši občini, ki je tudi sprejela pokroviteljstvo te turistične prireditve, je verjetno v zadovoljstvo, da so se pohoda udeležili tudi konjeniki z Bolfenka in Ptujske Gore.

Pohod haloške konjenice je odkrival prekrasne jesenske poglede s haloških gričev po okolici, sovpadal je s pričetkom trgatve, predstavil prijazno turistično točko pri ribnikih v "Dolini Winettu" pri Stopercih in jezdece navdušil, da bodo tudi v tretje še preizkusili haloške poti.

Morda bo tretja haloška konjenica še zanimivejša, če bo poleg skritih haloških poti obiskala tudi naša krajevna središča in turistično ponudbo naše občine še popestrila. Takšne so bile tudi pozdravne besede našega župana konjenici. Njegovo razmišljanje pa smo delili tudi utrujeni udeleženci konjenice in verjetno še marsikdo, ki nas je opazil.

Marjetka Eberl

Župan je čestital odličnjakom

Ob koncu minulega šolskega leta je župan na sprejem povabil vse odličnjake in dobitnike priznanj na šolskih tekmovanjih. V šoli Majšperk se je srečanja udeležilo približno 160 osnovnošolcev iz matične šole in obeh podružnic, v Žetalah pa jih je bilo 60.

Župan je vsem čestital za vso odločnost, vztrajnost in željo po pridobitvi

znanja in uspehov ter jim zaželel, da tudi v bodoče tako vzorno nadaljujejo. Še posebej veliko uspehov je zaželel osmošolcem, ki nadaljujejo šolanje na različnih srednjih šolah. Izrazil je upanje, da se bodo po končanem šolanju vsi vrnili v domači kraj.

Po končanem županovem nagovoru so učenci pripovedovali o dogodivšči-

nah iz šolskega življenja ter razkrivali svoje načrte za vnaprej.

Srečanje so končali z željo, da bi bilo ob koncu naslednjega šolskega leta število odličnjakov najmanj tolikšno kot letos, saj je znanje tisti ključ, ki uspešno odpira vrata v prihodnost.

Marjetka Eberl

Stoperce — srečanje rojakov

Kulturno prosvetno društvo Stoperce je v mesecu juliju pripravilo veliko srečanje zdomcev, ki so bili rojeni v Stopercih oziroma katerih korenine izvirajo iz te krajevne skupnosti. Prireditve, na katero so povabili blizu 600 rojakov, je potekala pod motom "Moj rodni dom je pravi dom". Ideja o srečanju, ki naj bi v prihodnje postalo tradicionalno, se je porodila domačinki Tereziji Lampret. Da pa je bilo srečanje zdomcev, ki so v Stoperce pripotovali tudi iz Nemčije, Avstrije, Švice, Avstralije in drugod, še bolj veselo, so poskrbeli člani tamkajšnjega prosvetnega društva. Ti so z ljudskim petjem in igranjem sicer sovaščanom, ki jih je pot zaradi najrazličnejših vzrokov zanesla na tuje, ponovno približali domačnost rodne kraja.

Z lepo gesto so se odzvali mladi (MKD) iz Majšperka in Stoperc, ki so izdelali spominski obesek iz kostanjevega lesa, kot spomin na srečanje rojakov Stoperce '96 in tudi dodali moto prireditve "**Moj rodni dom je pravi dom**". V dogovoru z organizatorjem so pripravili tudi spominske majice s haloško kočo. Izkupiček naj bi namenili za izgradnjo ceste Sitež-Grdina...

Žetale — 6. tradicionalni kostanjev piknik

V letošnjem oktobru so v KS Žetale že 6. leto zapored pripravili velik kostanjev piknik. Glavni organizator tradicionalnega jesenskega srečanja domačinov in ljubiteljev pečenih kostanjev in sladkega mošta, so tudi tokrat prevzeli žetalski gasilci in KS Žetale. Na pomoč so jim priskočili še šolarji, ki so nabrali kostanje in aktiv kmečkih gospodinj, ki so s številnimi skrbno pripravljenimi dobrotami iz okusnih haloških kostanjev znova opozorile nase. Na sobotni prireditvi tako ni manjkalo ne slastnih pečenih kostanjev, ne nazornega prikaza obdelave kostanjevega lesa. Ta je imel nekdanj v teh krajih posebno mesto v življenju ljudi, saj je predstavljal glavni vir zaslužka številnim haloškim družinam. Ogledati si je bilo mogoče tesianje in žaganje lesa na star ročni način, kar so nazorno prikazali Boštjan Vogrinc, Martin Železnik, Polde Prevolšek in Jože Polajžer. Kako so včasih, ponekod pa to počnejo še danes, izdelovali kolje za oporo z grozdem obloženi vinski trti sta pokazala Jože Stres in Albin Prevolšek.

Katarina Klep-Černejšek

RDZ — NA OBISKU NA PTUJSKI GORI

Imejmo se radi ...

Znano ptujskogorsko romarsko središče, sicer vajeno množice romarjev, je v soboto, 7. septembra zažarelo v polnem sijaju. Tokrat je naš biser gotike obiskala karavana sedemnajstih avtobusov s skupaj več kot 900 prešerno razpoloženimi delavničarji, ki veselje in dobro voljo zasejejo prav povsod, kamorkoli jih pot zanese.

Tokrat jih je delavničarski duh vodil po Štajerski. V celodnevem popotovanju so si ogledali Ptujsko Goro, ptujski grad, znamenito zdravilišče v Radencih, njihova pot pa se je sklenila v Sveti Trojici pri Lenartu v Slovenskih goricah, kjer je bila sklepna prireditev letošnjih velikih radijskih delavnic znancev. Te že vrsto let pripravlja uredništvo dokumentarno-feljtonskega programa mariborskega radia in Društvo prijateljev Radia Maribor.

Ptujska Gora, ožarjena s prvimi sončnimi žarki, je brez izjeme očarala tako imenovane "ambasadorje dobre volje in prijateljstva," kakor se delavničarji sami radi poimenujejo. Še ves dan je bilo slišati pohvale, kako prijazen sprejem so jim pripravili domačini. Posebno doživetje za delavničarje je bila maša, ki jo je vodil ptujskogorski župnik pater Jože Petek. "Morda je bila prav molitev tista, ki je pripomogla, da se je iz mračnega in deževnega jutra naredil tako prešerno sončen dan," je v odgovor o vtisih s Ptujске Gore povedala ena izmed številnih zgovornih delavničark. Ja, tudi v daritvi svete maše lahko najdemo dovolj simbolike, da zmoremo in znamo biti prijazni in potrpežljivi drug z drugim.

Čas, namenjen obisku in ogledu Ptujске Gore, je minil kot bi trenil, delavničarje pa je čakal še dolg in prijazen naporen dan. Kot vedno, pa ga je voditelj vseh Radijskih delavnic

Voditelj Radijskih delavnic znancev Anton Petelinšek (levo) in ob njem znani vremenoslovec, pesnik in ljubitelj ljudskega izročila Martin Breznik, ki je delavničarskemu izletu po severovzhodni Sloveniji napovedal sončno vreme.

znancev doslej Anton Petelinšek sklenil z znaninimi delavničarskimi besedami: "Imejmo se radi in imejmo radi, da bo življenje še naprej kar se da prijazno z nami vsemi."

Katarina Klep-Černejšek

Oktober

Če bi lahko ustavila čas,
bi izbrala jesen.
Jutra, ko se na besede lepi megla
in ko iz povedanih misli
vstajajo neizrečene.
Jeseni barve radijo svoje otroke,
drobne in polne, rdeče, rjave,
s slutnjo oktobra in lešniki v laseh.
Zapuščena gnezda ptic oživijo,
kupčki jeseni si najdejo v njih
mehko ležišče.

Če bi lahko poklonila čas,
bi ti dala jesen.
Kaj bi z oblaki, ti so visoko;
tu pred teboj so storjene poti
posute z vonljivo prerokbo,
z grožnjo, da bo drugače, če ne boš dal ...
Daješ pa vse, storjene steze, z listjem posute,
želje dodajaš, upaš jih
in več.

Če bi lahko potebila čas,
bi bil rjav, rdeč in moj.
Jesenila bi te v divji kostanj,
v oktober...
Vsako leto bi bil rumen...

Ptujskogorsko romarsko središče je v sončni septembrski soboti obiskalo približno 900 delavničarjev — ambasadorjev dobre volje in prijateljstva.

DOBRE MARNJE

je glasilo Občine Majšperk, ki je tudi izdajatelj glasila.

NASLOV:

Občina Majšperk, Majšperk 32, telefon in fax 062/794-422

UREDNIŠKI ODBOR: Potočnik Silvo, Rakovec Jože, Lorber Danica, Pernek Marija in Skok Marija.

LEKTOR: Vera Planinc

UREJANJE IN TISK: Tiskarna Vili Polajžer s.p. Ptuj.

Po mnenju Urada vlade za informiranje R Slovenije št. 4/3-12-1676/95-23/361 z dne 25. oktobra 1995, se šteje lokalno informativno glasilo DOBRE MARNJE za izdelek informativnega značaja iz 13. točke tarifne številke 3 za katerega se plačuje davek od prometa proizvodov po stopnji 5 odstotkov.